

Рис. 6.104. Надпис на колона в центъра на германския град Бон. Дата 1777 г. е изписана по доста необичаен за нас начин. Вижда се, че дори през XVIII в. унификацията в изписването на датите още не се е наложила. Снимката е направена през 1998 г.

Рис. 6.105. Фрагмент с датата на старата колона в Бон.

че всъщност това е MDCCLXXVII, тоест 1777 г. Но буквата М е изписана като (I), буквата D като I). Тоест, при изписването на буквите М и D са използвани ПОЛУМЕСЕЦИ, десен и ляв. Това показва, че и в края на XVIII в. изписването на римските дати в Европа още не е било унифицирано. Разбира се, през XVIII в. общите правила вече са били внедрени до голяма степен, но ясно личат и следи от предишния „писмен хаос“.

В дадения случай няма объркване в прочита на датата. Но съвсем друго е, когато слизаме надолу във времето със сто, двеста или триста години.

чето се появява отново над следващата буква С. Ясно е, че тези знаци крият някаква информация, която доста може да промени смисъла на буквите от съкратените думи.

Този пример илюстрира явния хаос, възцарил се в изписването на средновековните дати. Липсва общо, единно правило. МОГЛИ СА ДА ИЗПИСВАТ ЕДНА И СЪЩА ДАТА ПО РАЗЛИЧНИ НАЧИНИ ЧАК ДО XVIII В. Използвали са най-различни съкращения, условни знаци, кръгчета, чертички и т.н. Едва по-късно, с течение на времето, е изработена повече или по-малко единна система за изписване на датите.

Ще дадем един ярък пример. Днес, на централния пазарен площад в немския град Бон, край кметството, има стара каменна колона. На нея се е запазила табела с надпис, рис. 6.105. Но датата е изписана по следния интересен начин:

(I) I) (LXXVII)

Не е трудно да разберем,